

List do Rzymian, przekład TPNP

^(1:1) Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany apostoł, oddzielony do głoszenia Ewangelii Boga, ^(1:2) Która wcześniej została ogłoszona przez Jego proroków w Pismach Świętych, ^(1:3) O Synu Jego, który narodził się z potomstwa Dawida według ciała, ^(1:4) Który został ustanowiony Synem Bożym w mocy według Ducha uświęcenia, przez powstanie z martwych, o Jezusie Chrystusie, naszym Panu, ^(1:5) Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołstwo, by dla Jego imienia przyprowadzić do posłuszeństwa wiary ludzi we wszystkich narodach, ^(1:6) Wśród których jesteście i wy, powołani przez Jezusa Chrystusa. ^(1:7) Wszystkim będącym w Rzymie, umiłowanym Bogu, powołanym świętym, łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa. ^(1:8) Najpierw jednak dziękuję Bogu mojemu przez Jezusa Chrystusa za was wszystkich, albowiem wiara wasza jest rozgłaszana po całym świecie. ^(1:9) Świadkiem bowiem jest mi Bóg, któremu służę w duchu moim w Ewangelii Jego Syna, że nieustannie o was wspominał, ^(1:10) Zawsze w moich modlitwach prosząc, żebym już wreszcie miał otwartą drogę, w woli Boga przyjść do was. ^(1:11) Albowiem pragnę was zobaczyć, abym mógł przekazać wam jakiś duchowy dar łaski dla waszego utwierdzenia, ^(1:12) To jest, aby razem wśród was doznać zachęty przez wzajemną wiarę; zarówno waszą i moją. ^(1:13) A nie chcę, bracia, abyście nie wiedzieli, że często zamierzałem przyjść do was, lecz aż dotąd miałem przeszkody, abym miał i w was jakiś plon, tak jak wśród pozostałych narodów. ^(1:14) Bo jestem dłużnikiem zarówno Greków i barbarzyńców,

zarówno mądrych i niemądrych. ^(1:15) Tak więc, jeśli chodzi o mnie, gotów jestem i wam, w Rzymie, ogłosić Ewangelie. ^(1:16) Bo nie wstydę się Ewangelii Chrystusa; bo jest ona mocą Bożą ku zbawieniu każdemu wierzącemu, nie tylko Żydowi, ale i Grekowi. ^(1:17) Bo sprawiedliwość Boża w niej jest objawiana z wiary ku wierze, tak jak jest napisane: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie. ^(1:18) Bo gniew Boży objawiany jest z nieba przeciwko wszelkiej bezbożności i niesprawiedliwości tych ludzi, którzy przez niesprawiedliwość powstrzymują prawdę, ^(1:19) Dlatego że to, co jest poznawalne u Boga, jest dla nich jawne, gdyż Bóg im to ukazał; ^(1:20) Bo rzeczy Jego niewidzialne, od stworzenia świata w dziełach są dostrzegalne jako wyraźnie widzialne, to jest wieczna Jego moc i boskość, tak że są bez wymówki. ^(1:21) Dlatego że po poznaniu Boga, nie oddali Mu chwały jako Bogu, ani Mu nie podziękowali, lecz stali się próżni w swoich rozważaniach, a ich bezrozumne serce zostało pogrążone w ciemności; ^(1:22) Zapewniając, że są mądrzy, stali się głupimi; ^(1:23) I zmienili chwałę nieśmiertelnego Boga na podobieństwo obrazu śmiertelnego człowieka i ptaków, i czworonożnych zwierząt, i płazów; ^(1:24) Dlatego też, wydał ich Bóg przez pożądlivość ich serc na nieczystość, aby plugawili swoje ciała między sobą, ^(1:25) Tych, którzy zamienili prawdę Boga na kłamstwo i oddali cześć, i służyli raczej stworzeniu wbrew Temu, który stworzył. On jest błogosławiony na wieki. Amen. ^(1:26) Dlatego wydał ich Bóg na hańbę namiętności, bo zarówno ich kobiety zamieniły pożycie zgodne z naturą, na to wbrew naturze. ^(1:27) Podobnie i mężczyźni, porzucili naturalne

pożycie z kobietą, zostali zapaleni przez swoją żądzę płciową jedni ku drugim, mężczyzna z mężczyzną czyniąc bezwstyd i odbierając na sobie samych należną zapłatę za ten błąd. ^(1:28) I tak jak oni nie uważali za potrzebne, by dogłębnie poznać Boga, tak wydał ich Bóg we władanie na nic niezdatnego rozumu, aby czynili to, co nieprzyzwoite; ^(1:29) Będąc pełni wszelkiej niesprawiedliwości, nierządu, niegodziwości, chciwości, złości, pełni zazdrości, morderstwa, kłótności, podstępności, złośliwości; plotkarze, ^(1:30) Oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, hardzi, chełpliwi, wynalazcy złych rzeczy, rodzicom nieposłuszni, ^(1:31) Nierozumni, niedotrzymujący umów, bez naturalnych rodzinnych uczuć, nieprzejednani i niemiłosierni, ^(1:32) Którzy dokładnie poznali wyrok Boga, że ci, którzy to czynią, godni są śmierci, nie tylko sami to czynią, ale i zgadzają się z tymi, którzy to czynią. ^(2:1) Dlatego jesteś bez wymówki, o człowieku, kimkolwiek jesteś, który osądzasz; bo w czym innego osądzasz, samego siebie osądzasz, ponieważ ty, który osądzasz, czynisz to samo. ^(2:2) A wiemy, że sąd Boży jest zgodny z prawdą wobec tych, którzy czynią takie rzeczy. ^(2:3) Czy liczysz na to, o człowieku, który sądzisz tych, co czynią takie rzeczy, a sam je czynisz, że ty umkniesz sądowi Bożego? ^(2:4) Czy pogardzasz bogactwem Jego dobroci, powściągliwości i cierpliwości, nie wiedząc, że dobroć Boża prowadzi ciebie do upamiętania. ^(2:5) Ale według zatwardziałości swojej i nieskruszonego serca gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia sprawiedliwego sądu Boga, ^(2:6) Który odda każdemu według jego czynów, ^(2:7) Tym,

wprawdzie którzy przez wytrwanie w dobrym czynie szukają chwały i czci, i niezniszczalności, odda życie wieczne; ^(2:8) Natomiast kłótniwym i rzeczywiście nieposłusznym prawdzie, lecz posłusznym niesprawiedliwości, odda zapalczywość i gniew; ^(2:9) Utrapienie i ucisk na duszę każdego człowieka, który czyni zło, najpierw Żyda, a także i Greka; ^(2:10) A chwała i cześć, i pokój każdemu czyniącemu dobro, najpierw Żydowi, a także i Grekowi. ^(2:11) Bóg bowiem nie ma względu na osobę. ^(2:12) Ci bowiem, którzy bez prawa zgrzeszyli, bez prawa też zginą; a ci, którzy w prawie zgrzeszyli, przez prawo zostaną osądzeni. ^(2:13) Gdyż nie słuchacze Prawa są sprawiedliwi przed Bogiem, ale ci, którzy czynią Prawo, zostaną uznani za sprawiedliwych. ^(2:14) Skoro bowiem poganie, nie mając Prawa, z natury czynią to, co jest w prawie, oni nie mając prawa, sami sobie są prawem, ^(2:15) Bo pokazują oni, że dzieło Prawa zapisane jest w ich sercach, gdyż razem świadczą o tym ich sumienie i myśli, oskarżające się pomiędzy sobą lub też biorące w obronę; ^(2:16) W dniu, gdy Bóg sądzić będzie przez Jezusa Chrystusa ukryte sprawy ludzi, według mojej Ewangelii. ^(2:17) Oto ty, który nazywasz siebie Żydem i polegasz na Prawie, i chlubisz się w Bogu, ^(2:18) I znasz Jego wolę, i badasz to, co jest ważne, będąc pouczanym przez Prawo, ^(2:19) I masz przekonanie, że jesteś przewodnikiem ślepych, światłem dla tych, którzy są w ciemności, ^(2:20) Wychowawcą nierozumnych, nauczycielem niemowląt, mając w Prawie formułę wiedzy i prawdy. ^(2:21) Ty więc, który uczysz drugiego, samego siebie nie nauczysz? Który głosisz, żeby nie kradziono, kradniesz? ^(2:22) Który

mówisz, żeby nie cudzołożono, cudzołożysz? Który brzydzisz się bożkami, popełniasz świętokradztwo? ^(2:23) Który chlubisz się Prawem, przez przekraczanie Prawa znieważasz Boga? ^(2:24) Albowiem tak, jak jest napisane: Z powodu was, poganie bluźnią imieniu Bożemu. ^(2:25) Obrzezanie bowiem jest korzystne, jeśli wykonujesz Prawo; a jeślibyś był przestępcą Prawa, twoje obrzezanie staje się nieobrzezaniem. ^(2:26) Jeżeli więc nieobrzezany przestrzega sprawiedliwości Prawa, czy jego nieobrzezanie nie będzie policzone za obrzezanie? ^(2:27) I ten, który jest z natury nieobrzezany, a wypełnia Prawo, osądzi ciebie, który, mimo litery i obrzezania, jesteś przestępcą Prawa. ^(2:28) Żydem bowiem, nie jest się na podstawie tego co widać, ani obrzezanie nie jest tym co widać na ciele; ^(2:29) Ale Żydem jest się w ukryciu, a obrzezanie serca jest w duchu, nie w literze; taki ma chwałę nie od ludzi, ale od Boga. ^(3:1) Jaka jest więc wyższość Żyda? Albo jaki jest zysk z obrzezania? ^(3:2) Wielki pod każdym względem. Przed wszystkim ten, że im powierzone zostały Słowa Boga. ^(3:3) Cóż bowiem, jeżeli niektórzy nie uwierzyli? Czy ich niewiara niszczy wierność Boga? ^(3:4) Z pewnością nie; ale Bóg jest prawdomówny, a każdy człowiek to kłamca, tak jak jest napisane: Abyś został uznany za sprawiedliwego w swoich słowach i zwyciężył, gdy będziesz sądzony. ^(3:5) Jeśli więc nasza niesprawiedliwość daje dowód sprawiedliwości Boga, co powiemy? Czy Bóg jest niesprawiedliwy, gdy okazuje gniew? Po ludzku mówię. ^(3:6) Z pewnością nie; bo jak Bóg osądzi świat? ^(3:7) Jeśli bowiem przez moje kłamstwo prawda Boża bardziej obfitowała ku Jego chwale, dlaczego

więc ja jeszcze jestem sądzony jako grzesznik? ^(3:8) I czy nie tak właśnie nas spotwarzają, i tak twierdzą o nas, że my mówimy: Uczyńmy złe rzeczy, aby przyszedł dobre? Wyrok na takich jest zgodny z prawem. ^(3:9) Cóż więc, górujemy nad nimi? Wcale nie; bo wcześniej wysunęliśmy zarzut, że Żydzi, a także Grecy, wszyscy są pod grzechem, ^(3:10) Tak jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego; ^(3:11) Nie ma, kto by pojmował, nie ma, kto by szukał Boga; ^(3:12) Wszyscy zbczyli, wszyscy razem zostali uznani za nieużytecznych, nie ma, kto by czynił dobro, nie ma ani jednego; ^(3:13) Grobem otwartym jest ich gardło, swoimi językami mówią podstępnie; jad żmij na ich wargach; ^(3:14) Usta ich pełne są przekleństwa i goryczy; ^(3:15) Nogi ich są prędkie do rozlewu krwi; ^(3:16) Zniszczenie i nędza na ich drogach, ^(3:17) A drogi pokoju nie poznali; ^(3:18) Nie ma bojaźni Bożej przed ich oczami. ^(3:19) A wiemy, że cokolwiek Prawo mówi, mówi to tym, którzy są pod Prawem, aby wszelkie usta zostały zamknięte i aby cały świat okazał się winny przed Bogiem, ^(3:20) Dlatego że z uczynków Prawa żadne ciało nie będzie uznane za sprawiedliwe przed Jego obliczem, gdyż przez Prawo jest dogłębne poznanie grzechu. ^(3:21) Lecz teraz, niezależnie od Prawa, została ukazana sprawiedliwość Boga, poświadczana przez Prawo i Proroków; ^(3:22) Sprawiedliwość Boga przez wiarę w Jezusa Chrystusa, dla wszystkich i wobec wszystkich wierzących, nie ma bowiem różnicy; ^(3:23) Bo wszyscy zgrzeszyli i są pozbawiani chwały Bożej. ^(3:24) I są uznawani za sprawiedliwych za darmo z Jego łaski przez odkupienie w Chrystusie Jezusie, ^(3:25) Którego Bóg ustanowił jako ofiarę

przebłagalną, przez wiarę, w Jego krwi, dla wykazania dowodu swojej sprawiedliwości przez odpuszczenie wcześniej popełnionych grzechów w czasie Bożej cierpliwości, ^(3:26) Dla wykazania dowodu swojej sprawiedliwości w teraźniejszym czasie, tak by On był sprawiedliwy i usprawiedliwiający tego, który jest z wiary w Jezusa. ^(3:27) Gdzie więc jest chluba? Została wykluczona. Przez jakie prawo? Uczynków? Nie, ale przez prawo wiary. ^(3:28) Dlatego rozumiemy, że człowiek jest uznawany za sprawiedliwego przez wiarę, bez uczynków prawa. ^(3:29) Czy Bóg jest tylko Bogiem Żydów? Czy nie pogan także? Tak - także i pogan. ^(3:30) Bo jeden jest Bóg, który usprawiedliwi obrzezanie z wiary i nieobrzezanie przez tę wiarę. ^(3:31) Czy więc Prawo niszczy przez tę wiarę? Z pewnością nie! Prawo umacniamy. ^(4:1) Cóż więc powiemy, co znalazł Abraham, ojciec nasz według ciała? ^(4:2) Bo jeśli Abraham z uczynków został uznany za sprawiedliwego, ma się czym chlubić, ale nie u Boga. ^(4:3) Bo co mówi Pismo? A Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to policzone za sprawiedliwość. ^(4:4) A pracującemu, zapłata nie jest policzona według łaski, ale według należności; ^(4:5) Temu natomiast, który nie pracuje, lecz wierzy w Tego, który czyni sprawiedliwym bezbożnego, jego wiara jest mu policzona za sprawiedliwość. ^(4:6) Tak też i Dawid mówi o błogosławieństwie człowieka, któremu Bóg zalicza sprawiedliwość, niezależnie od uczynków: ^(4:7) Błogosławieni, którym zostały odpuszczone nieprawości i których grzechy zostały zakryte; ^(4:8) Błogosławiony mąż, któremu Pan rzeczywiście nie policzy grzechu. ^(4:9)

Czy zatem to błogosławieństwo jest tylko dla obrzezanych, czy też dla nieobrzezanych? Mówimy bowiem, że wiara została policzona Abrahamowi za sprawiedliwość. ^(4:10) Jak więc została mu policzona? Gdy był przed obrzezaniem, czy po obrzezaniu? Nie był przed obrzezaniem, ale po obrzezaniu. ^(4:11) I przyjął znak obrzezania jako pieczęć sprawiedliwości tej wiary, którą miał przed obrzezaniem, aby był ojcem wszystkich wierzących nieobrzezanych, aby i im to zostało policzone za sprawiedliwość, ^(4:12) I także ojcem obrzezanych, nie tylko dla tych, którzy są obrzezani, ale i dla tych, którzy idą śladami wiary ojca naszego Abrahama, którą miał przed obrzezaniem. ^(4:13) Bowiem nie przez prawo została dana obietnica Abrahamowi i jego potomstwu, że ma być dziedzicem świata, ale przez sprawiedliwość z wiary. ^(4:14) Bo jeśli ci, którzy są z prawa, są dziedzicami, wtedy wiara stała się bez znaczenia, a obietnica stała się bezużyteczna; ^(4:15) Gdyż Prawo powoduje gniew; bo gdzie nie ma prawa, tam i nie ma przestępstwa. ^(4:16) Dlatego z wiary dana była obietnica, aby była z łaski, i aby była zapewniona całemu potomstwu, nie tylko tym, którzy są z Prawa, ale i tym, którzy są z wiary Abrahama, ojca nas wszystkich, ^(4:17) Tak, jak jest napisane: Ojcem wielu narodów ustanowiłem cię przed Bogiem, któremu uwierzył, który ożywia umarłych, a to czego nie ma, powołuje by było. ^(4:18) Abraham wbrew nadziei z powodu nadziei uwierzył, by stać się ojcem wielu narodów według tego, co jest powiedziane: Takie będzie twoje potomstwo; ^(4:19) I nie osłabł w wierze, i nie patrzył na swoje własne ciało, że jest już obumarłe, mając

około stu lat, ani na obumarłe łono Sary. ^(4:20) A wobec obietnicy Boga nie poddał się wątpliwościom wypływającym z niewiary, ale został umocniony wiarą i dał chwałę Bogu, ^(4:21) I będąc w pełni zapewnionym, że cokolwiek On obiecał, mocny jest i uczynić; ^(4:22) I dlatego zostało mu to policzone za sprawiedliwość. ^(4:23) A to nie napisano jedynie dla niego, że mu to zostało policzone, ^(4:24) Ale i ze względu na nas, którym ma być to poczytywane, wierzącym w Tego, który wzbudził z martwych Jezusa, naszego Pana; ^(4:25) Który został wydany z powodu naszych występków i powstał z martwych dla naszego usprawiedliwienia. ^(5:1) Będąc więc uznani za sprawiedliwych z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, ^(5:2) Przez którego też otrzymaliśmy dostęp przez wiarę do tej łaski, w której stanęliśmy i chlubimy się z powodu nadziei chwały Boga. ^(5:3) A nie tylko to, ale chlubimy się w uciskach, wiedząc, że ucisk sprawia wytrwałość, ^(5:4) A wytrwałość doświadczenie, a doświadczenie nadzieję, ^(5:5) A nadzieja nie zawstydzą, bo miłość Boża wylewana jest na nasze serca przez Ducha Świętego, który został nam dany. ^(5:6) Chrystus bowiem umarł we właściwym czasie za nas bezbożnych, gdy jeszcze byliśmy bezsilni. ^(5:7) Z trudnością bowiem umrze ktoś za sprawiedliwego; za dobrego może ktoś odważyć się umrzeć. ^(5:8) Lecz Bóg dowodzi swojej miłości wobec nas, że gdy jeszcze byliśmy grzesznikami, Chrystus umarł za nas. ^(5:9) O wiele bardziej więc, będąc teraz uznani za sprawiedliwych przez Jego krew, zostaniemy przez Niego zbawieni od gniewu. ^(5:10) Bo jeżeli, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani

z Bogiem przez śmierć Jego Syna, o wiele bardziej będąc pojednani, zostaniemy zbawieni przez Jego życie. ^(5:11) A nie tylko to, ale też chlubimy się w Bogu przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego teraz otrzymaliśmy pojednanie. ^(5:12) Dlatego, tak jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi przeszła śmierć, za to, że wszyscy zgrzeszyli. ^(5:13) Bo aż do Prawa grzech był na świecie; ale grzech nie jest zaliczany, gdy nie ma Prawa. ^(5:14) Lecz śmierć zakrólowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli na podobieństwo przestępstwa Adama, będącego typem Tego, który miał przyjść. ^(5:15) Ale nie tak jest z upadkiem, jak z darem łaski; jeśli bowiem z powodu jednego upadku wielu umarło, o wiele bardziej łaska Boża i dar w tej łasce jednego człowieka, Jezusa Chrystusa, zaobfitowała dla wielu. ^(5:16) I nie tak, jak z powodu jednego, który zgrzeszył, jest z tym darem. Bo prawdziwie sąd jest za jeden upadek ku potępieniu, ale dar łaski za wiele upadków ku sprawiedliwości. ^(5:17) Albowiem jeśli przez upadek jednego, śmierć zakrólowała z powodu jednego, o wiele bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i dar sprawiedliwości, w życiu królować będą z powodu jednego, Jezusa Chrystusa. ^(5:18) A zatem, jak przez upadek jednego na wszystkich ludzi przyszło potępienie, tak też przez jeden sprawiedliwy czyn na wszystkich ludzi przyszło usprawiedliwienie ku życiu. ^(5:19) Bo tak, jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka, wielu stało się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo jednego, wielu stanie

się sprawiedliwymi. ^(5:20) A Prawo weszło dodatkowo, by zaobfitował upadek; a gdzie zaobfitował grzech, tam łaska tym bardziej zaobfitowała; ^(5:21) Aby tak, jak grzech zakrólował w śmierci, tak i łaska zakrólowała za sprawą usprawiedliwienia ku życiu wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. ^(6:1) Cóż więc powiemy? Czy mamy pozostać w grzechu, aby łaska była obfitsza? ^(6:2) Z pewnością nie! Albowiem my, którzy umarliśmy dla grzechu, jak jeszcze w nim żyć będziemy? ^(6:3) Czy nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć Jego zostaliśmy ochrzczeni? ^(6:4) Pogrzebani jesteśmy razem z Nim przez zanurzenie w śmierć, aby tak jak Chrystus został wzbudzony z martwych przez chwałę Ojca, tak abyśmy i my chodzili w nowości życia. ^(6:5) Bo jeśli staliśmy się zrośnięci w podobieństwo Jego śmierci, to i w podobieństwo Jego zmartwychwstania zrośnięci będziemy, ^(6:6) Wiedząc to, że nasz stary człowiek razem z Nim został ukrzyżowany, aby ciało grzechu zostało uczynione bezczynnym, abyśmy już więcej nie pozostawali w niewoli grzechu; ^(6:7) Bo kto umarł, uwolniony jest od grzechu. ^(6:8) Jeśli więc umarliśmy z Chrystusem, wierzymy też, że razem z Nim żyć będziemy. ^(6:9) Wiedząc, że Chrystus, który został wzbudzony z martwych, już nie umiera; śmierć już nad Nim nie panuje. ^(6:10) Bo gdy umarł, raz na zawsze umarł dla grzechu; a gdy żyje, żyje dla Boga. ^(6:11) Tak też i wy, zaliczajcie siebie samych do prawdziwie umarłych dla grzechu, a żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. ^(6:12) Niech więc nie króluje grzech w śmiertelnym ciele waszym, abyście mieli być mu

posłuszni w jego pożądliwościach; ^(6:13) I nie stawiajcie swoich członków na oręż niesprawiedliwości dla grzechu, ale postawcie samych siebie Bogu, jako żyjących, którzy powstałi z martwych, a swoje członki na oręż sprawiedliwości Bogu. ^(6:14) Bowiem grzech nad wami panować nie będzie; bo nie jesteście pod prawem, ale pod łaską. ^(6:15) Cóż więc? Czy mamy grzeszyć, dlatego że nie jesteśmy pod prawem, ale pod łaską? Z pewnością nie! ^(6:16) Czy nie wiecie, że komu stawiacie siebie samych jako niewolnicy w posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komu jesteście posłuszni, bądź grzechowi ku śmierci, bądź posłuszeństwu ku sprawiedliwości? ^(6:17) Ale Bogu niech będzie wdzięczność, że wy, którzy byliście niewolnikami grzechu, usłuchaliście z całego serca wzoru tej nauki, której zostaliście przekazani. ^(6:18) A będąc uwolnieni od grzechu, zostaliście niewolnikami sprawiedliwości. ^(6:19) Po ludzku mówię, z powodu słabości waszego ciała. Tak jak bowiem postawiliście swoje członki w niewolę nieczystości i nieprawości, by czynić nieprawość, tak teraz postawcie swoje członki w niewolę sprawiedliwości ku uświęceniu. ^(6:20) Bo gdy byliście niewolnikami grzechu, byliście wolni od sprawiedliwości. ^(6:21) Jaki więc wówczas mieliście pożytek z tych rzeczy? Tych, których się teraz wstydzicie; bo końcem ich jest śmierć. ^(6:22) Lecz teraz, gdy zostaliście wyzwoleni od grzechu, zostaliście oddani w niewolę Bogu, mając swój pożytek w uświęceniu, a na końcu - życie wieczne. ^(6:23) Bowiem zapłatą za grzech jest śmierć, ale darem łaski Boga jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. ^(7:1) Czy nie wiecie, bracia - mówię bowiem do

tych, którzy znają Prawo - że Prawo panuje nad człowiekiem przez czas jego życia? ^(7:2) Bo zamężna kobieta, z żyjącym mężem jest związana Prawem; ale jeśli mąż umrze, uwolniona jest od Prawa wiążącego ją z mężem. ^(7:3) Tak więc, dopóki żyje mąż, będzie zwana cudzołożnicą, jeśli przystanie do innego męża; ale jeśli mąż umrze, wolna jest od tego Prawa i nie jest cudzołożnicą, gdy przystanie do innego męża. ^(7:4) A tak, bracia moi, i wy zostaliście uśmierceni dla Prawa przez ciało Chrystusa, żebyście przystali do innego, do Tego, który został wzbudzony z martwych, abyśmy owoc przynieśli Bogu. ^(7:5) Bo gdy byliśmy w ciele, namiętności grzechów, poprzez Prawo, działały w naszych członkach, dla przyniesienia owocu śmierci. ^(7:6) Lecz teraz zostaliśmy uwolnieni od Prawa, gdy umarliśmy dla tego, czym byliśmy zatrzymani, abyśmy służyli w nowości ducha, a nie w starości litery. ^(7:7) Cóż więc powiemy? Prawo to grzech? Z pewnością nie! Lecz nie inaczej poznałem grzech, jak przez Prawo; albowiem i o pożądliwości nie wiedziałbym, gdyby Prawo nie mówiło: Nie pożądaj. ^(7:8) Lecz grzech, gdy otrzymał okazję przez przykazanie, sprawił we mnie wszelką pożądliwość; bo bez Prawa grzech jest martwy. ^(7:9) Ja natomiast, żyłem niegdyś bez Prawa; lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył, a ja umarłem, ^(7:10) I odkryłem, że to przykazanie, które miało być ku życiu, było mi ku śmierci. ^(7:11) Grzech bowiem, skorzystał z okazji przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił. ^(7:12) Tak więc Prawo prawdziwie jest święte, i przykazanie jest święte i sprawiedliwe, i dobre. ^(7:13) Czy więc to, co dobre, stało mi się śmiercią? Z pewnością nie! Lecz

grzech, aby okazać się grzechem, sprawił moją śmierć przez to, co dobre, aby grzech przez przykazanie okazał się niezmiernie grzeszny. ^(7:14) Bo wiemy, że Prawo jest duchowe, ale ja jestem cielesny, zaprzędany grzechowi. ^(7:15) Albowiem czynię to, czego nie rozumiem; bo robię nie to, co chcę, ale czynię to, czego nienawidzę. ^(7:16) A jeśli czynię to, czego nie chcę, zgadzam się z tym, że Prawo jest dobre. ^(7:17) Teraz więc, już nie ja to czynię, lecz grzech, który mieszka we mnie; ^(7:18) Gdyż wiem, że nie mieszka we mnie, to jest w moim ciele, dobro; albowiem chcenie jest obecne we mnie, ale tego, co dobre nie znajduję. ^(7:19) Bo nie czynię tego, co dobre, które chcę; ale popełniam to, co złe, którego nie chcę. ^(7:20) A jeśli ja czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który mieszka we mnie. ^(7:21) Znajduję więc w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, jest obecne we mnie zło. ^(7:22) Albowiem mam upodobanie w Prawie Bożym, według wewnętrznego człowieka; ^(7:23) Lecz widzę inne prawo w swoich członkach, które toczy wojnę przeciwko Prawu mojego umysłu, i które zniewala mnie prawem grzechu, będącym w moich członkach. ^(7:24) Nędzny ja człowiek! Kto mnie wyratuje z tego ciała śmierci? ^(7:25) Dziękuję Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Tak więc ja sam wprawdzie służę umysłem Prawu Bożemu, lecz ciałem prawu grzechu. ^(8:1) Dlatego teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy chodzą, nie według ciała, ale według Ducha. ^(8:2) Albowiem prawo Ducha, życiem w Chrystusie Jezusie, uwolniło mnie od prawa grzechu i śmierci. ^(8:3) Bo niemoc, na którą niedomagało

Prawo z powodu ciała, Bóg przezwyciężył, posyłając swojego Syna w podobieństwie grzesznego ciała, jako ofiarę za grzech, potępił grzech w ciele, ^(8:4) Aby sprawiedliwa norma Prawa została wypełniona w nas, którzy chodzimy, nie według ciała, ale według Ducha. ^(8:5) Albowiem ci, którzy są według ciała, myślą o tym, co cielesne; ale ci, którzy są według Ducha, myślą o tym, co duchowe. ^(8:6) Gdyż zamysł ciała to śmierć; ale zamysł Ducha to życie i pokój, ^(8:7) Dlatego że zamysł ciała jest wrogi Bogu, gdyż nie jest poddany Prawu Bożemu, bo i nie może. ^(8:8) Ci bowiem, którzy są w ciele, Bogu podobać się nie mogą. ^(8:9) Lecz wy nie jesteście w ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boży mieszka w was; a jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusa, ten nie jest Jego. ^(8:10) A jeśli Chrystus jest w was, wtedy ciało istotnie jest martwe z powodu grzechu, ale Duch jest życiem z powodu sprawiedliwości. ^(8:11) Jeśli natomiast Duch Tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, to Ten, który wzbudził Chrystusa z martwych, ożywi i śmiertelne ciała wasze przez swojego Ducha, który w was mieszka. ^(8:12) A tak, bracia, nie jesteśmy dłużnikami ciała, abyśmy żyli według ciała. ^(8:13) Jeśli bowiem żyjecie według ciała, macie umierać; natomiast jeśli Duchem doprowadzacie do śmierci działania ciała, będziecie żyć. ^(8:14) Bo ci, którzy dają się prowadzić przez Ducha Bożego, ci są synami Boga. ^(8:15) Bo nie wzięliście ducha niewoli, by znowu żyć w zastraszaniu, ale wzięliście ducha usynowienia, przez którego wykrzykujemy: Abba, Tato! ^(8:16) Ten do Duch współświadczny z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Boga. ^(8:17) A jeśli dziećmi, to i

dziedzicami, dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro współcierpimy, byśmy też wspólnie zostali wprowadzeni do chwały. ^(8:18) Sądzę bowiem, że utrapienia terażniejszego czasu nie są godne porównania z tą chwałą, która ma się w nas objawić. ^(8:19) Bo stworzenie żarliwie oczekuje objawienia synów Boga. ^(8:20) Gdyż stworzenie zostało poddane marności, nie dobrowolnie, ale z powodu Tego, który je poddał, w nadziei, ^(8:21) Że i samo stworzenie zostanie uwolnione z niewoli skażenia do wolności chwały dzieci Boga. ^(8:22) Bo wiemy, że całe stworzenie współwzdycha i współcierpi w bólach porodowych aż do teraz. ^(8:23) A nie tylko ono, ale i my sami, którzy mamy pierwocinę Ducha, i my sami w sobie wzdychamy oczekując usynowienia, odkupienia naszego ciała. ^(8:24) Albowiem w tej nadziei zostaliśmy zbawieni. A nadzieja widzialna nie jest nadzieją; bo ktoś, kto widzi, po co ma mieć nadzieję? ^(8:25) Ale jeśli mamy nadzieję na to, czego nie widzimy, to oczekujemy tego z wytrwałością. ^(8:26) A tak samo i Duch wspomaga nas w naszych słabościach. Nie wiemy bowiem, o co mielibyśmy się modlić, tak jak należy; ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. ^(8:27) A Ten, który bada serca wie, jaki jest zamysł Ducha, ponieważ zgodnie z wolą Boga wstawia się za świętymi. ^(8:28) A wiemy, że z tymi, którzy miłują Boga, wszystko współpracuje ku dobremu, to jest z tymi, którzy według Jego postanowienia są powołani. ^(8:29) Bo tych, których wcześniej znał, tych też przeznaczył, aby byli ukształtowani na obraz Jego Syna, aby On był pierworodnym wśród wielu braci. ^(8:30) A których przeznaczył, tych i

powołał; a których powołał, tych i uznał za sprawiedliwych; a których uznał za sprawiedliwych, tych i wprowadził do chwały. ^(8:31) Cóż więc na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, kto jest przeciwko nam? ^(8:32) On, który nie oszczędził nawet własnego Syna, ale Go za nas wszystkich wydał, jakżeby wraz z Nim nie darował nam wszystkiego? ^(8:33) Kto będzie wnosił oskarżenie przeciwko wybranym Boga? Bóg, który usprawiedliwia? ^(8:34) Kto potępia? Chrystus, który umarł, więcej, który został wskrzeszony, który jest po prawicy Boga? On wstawia się za nami. ^(8:35) Kto nas odłączy od miłości Chrystusa? Czy utrapienie? Czy ucisk? Czy prześladowanie? Czy głód? Czy nagość? Czy niebezpieczeństwo? Czy miecz? ^(8:36) Tak, jak jest napisane: Z powodu Ciebie cały dzień jesteśmy uśmierceni, zostaliśmy policzeni jak owce na rzeź. ^(8:37) Lecz w tym wszystkim odnosimy całkowite zwycięstwo przez Tego, który nas umiłował. ^(8:38) Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władcy, ani moce, ani to, co nastąpi, ani to, co ma nastąpić, ^(8:39) Ani wysokość, ani głębokość, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie będzie mogło odłączyć nas od miłości Boga, w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. ^(9:1) Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, jak mi współświadczymy sumienie moje w Duchu Świętym, ^(9:2) że wielki jest mój smutek i nieustanny ból w moim sercu. ^(9:3) Ja bowiem sam życzyłem sobie, by być przeklętym, z dala od Chrystusa, ze względu na braci moich, krewnych moich według ciała, ^(9:4) Którymi są Izraelici, do których należą usynowienie i chwała, i przymierza, i nadanie Prawa, i służba Boża, i obietnice, ^(9:5) Których są

ojcowie i z których pochodzi Chrystus według ciała, będący nad wszystkimi, Bóg błogosławiony na wieki. Amen. ^(9:6) Lecz nie jest tak, aby zaczęło upadać Słowo Boże; bowiem nie wszyscy ci z Izraela, są Izraelem; ^(9:7) I nie wszystkie dzieci Abrahama są jego potomstwem lecz: W Izaaku zostanie nazwane twoje potomstwo. ^(9:8) To jest, nie dzieci ciała są dziećmi Boga, ale dzieci obietnicy liczone są za potomstwo. ^(9:9) Albowiem to jest słowo obietnicy: W tym czasie przyjdę i Sara będzie miała syna. ^(9:10) A nie tylko to, ale i Rebeka, z jednego łoża miała dzieci, z Izaaka, ojca naszego; ^(9:11) Albowiem kiedy oni jeszcze nie zostali zrodzeni i nie uczynili nic dobrego ani złego, aby postanowienie Boże według wybrania trwało niewzruszone, nie z uczynków, ale przez Tego, który powołuje, ^(9:12) Powiedziano jej: Starszy będzie służył młodszemu. ^(9:13) Tak, jak jest napisane: Jakuba umiłowałem, ale Ezawem wzgardziłem. ^(9:14) Cóż więc powiemy? Czy u Boga jest niesprawiedliwość? Z pewnością nie! ^(9:15) Do Mojżesza bowiem powiedział: Zmiłuję się, nad kim chcę okazać zmiłowanie; a zlituję się, nad kim chcę okazać zlitowanie. ^(9:16) A zatem zależy to nie od tego, który chce, ani od tego, który zabiega, ale od Tego, który okazuje miłosierdzie - Boga. ^(9:17) Mówi bowiem Pismo do faraona: Na to ciebie wzbudziłem, aby okazać moc moją na tobie i aby rozgłoszone było imię moje po całej ziemi. ^(9:18) Dlatego też, nad kim chce, okazuje zmiłowanie, a kogo chce, zatwardza. ^(9:19) Powiesz mi więc: Dlaczego jeszcze oskarża? Kto bowiem sprzeciwi się Jego woli? ^(9:20) O człowieku! Przeciwnie, kim ty jesteś, że spierasz się z Bogiem? Czy powie

twór do twórcy: Cemu mnie takim uczyniłeś? ^(9:21) Czy garncarz nie ma władzy nad gliną, żeby z tej samej masy uczynić jedno naczynie do celów prawdziwie szacowanych, a drugie do niezaszczytnych? ^(9:22) A jeśli Bóg, chcąc okazać gniew i dać poznać swoją moc, zniósł w wielkiej cierpliwości naczynia gniewu, które są przygotowane ku zgubie, ^(9:23) I aby dać poznać bogactwo chwały Jego nad naczyniami miłosierdzia, które wcześniej przygotował ku chwale? ^(9:24) I jako takich powołał nas, nie tylko z Żydów, ale i z pogan. ^(9:25) Jak też u Ozeasza mówi: Nie mój lud nazwę moim ludem, a nie umiłowaną - umiłowaną. ^(9:26) I będzie w miejscu, o którym im powiedziano: Wy nie jesteście moim ludem, tam zostaną nazwani synami Boga żywego. ^(9:27) Izajasz natomiast woła nad Izraelem: Choćby liczba synów Izraela była jak piasek morski, tylko resztką zostanie zbawiona. ^(9:28) Doprowadzi bowiem dzieło do końca i skraca je w sprawiedliwości, ponieważ Pan zaczął skracać dzieło na ziemi. ^(9:29) I tak, jak wcześniej zaczął zapowiadać Izajasz: Gdyby Pan Zastępów nie zostawił nam potomstwa, stalibyśmy się jak Sodoma, i do Gomory byśmy zostali upodobnieni. ^(9:30) Cóż więc powiemy? Że poganie, którzy nie dążą do sprawiedliwości, uchwycili się sprawiedliwości; sprawiedliwości, która jest z wiary, ^(9:31) A Izrael, który dąży do sprawiedliwości Prawa, nie doszedł do sprawiedliwości Prawa. ^(9:32) A dlaczego? Dlatego, że nie z wiary, ale jakby z uczynków Prawa; potknęli się bowiem o kamień obrazy, ^(9:33) Tak, jak jest napisane: Oto kładę na Syjonie kamień obrazy i skałę zgorszenia, a każdy wierzący w Niego, nie zostanie zawstydzony. ^(10:1) Bracia! Prawdziwie upodobanie

mojego serca i prośba do Boga za Izraelem jest za ich zbawienie. ^(10:2) Albowiem daję im świadectwo, że mają gorliwość dla Boga, ale niezgodną z właściwym poznanie. ^(10:3) Nie znając bowiem sprawiedliwości Bożej, a szukając ustanowienia własnej sprawiedliwości, nie podporządkowali się Bożej sprawiedliwości. ^(10:4) Albowiem końcem Prawa jest Chrystus, aby uznać za sprawiedliwego każdego wierzącego. ^(10:5) Mojżesz bowiem pisze o sprawiedliwości, która jest z Prawa: Człowiek, który je wykonał, będzie przez nie żyć. ^(10:6) A sprawiedliwość, która jest z wiary, tak mówi: Nie mów w swoim sercu: Kto wstąpi do nieba? To jest, aby Chrystusa sprowadzić na dół; ^(10:7) Albo: Kto zstąpi do otchłani? To jest, aby Chrystusa wyprowadzić spośród umarłych. ^(10:8) A co mówi Pismo? Blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu. Jest to słowo wiary, które głosimy. ^(10:9) Bo jeśli swoimi ustami wyznasz Jezusa Panem i uwierzysz w swoim sercu, że Bóg wzbudził Go z martwych, zostaniesz zbawiony. ^(10:10) Albowiem sercem wierzy się ku sprawiedliwości, a ustami wyznaje się ku zbawieniu. ^(10:11) Pismo bowiem mówi: Każdy, kto wierzy w Niego, nie zostanie zawstydzony. ^(10:12) Bo nie ma rozróżnienia między Żydem, jak i Grekiem; bo jeden jest Pan wszystkich, bogaty dla wszystkich, którzy Go wzywają. ^(10:13) Każdy bowiem, kto by wezwał imienia Pana, zostanie zbawiony. ^(10:14) Jak więc wzywać będą Tego, w którego nie uwierzyli? A jak uwierzą w Tego, o którym nie usłyszeli? A jak usłyszą bez tego, który głosi? ^(10:15) Jak będą głosić, jeżeli nie zostaliby posłani?

Tak, jak jest napisane: O jak piękne są nogi głoszących dobrą nowinę o pokoju, dobrą nowinę o tym, co dobre. ^(10:16) Ale nie wszyscy okazali posłuszeństwo Ewangelii, Izajasz bowiem mówi: Panie! Kto uwierzył naszej wieści? ^(10:17) Wiara więc jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Boga. ^(10:18) Ale mówię: Czy może nie usłyszeli? Przeciwnie, na całą ziemię rozszedł się ich głos i do krańców zamieszkałego świata ich słowa. ^(10:19) Ale mówię: Czy może Izrael nie zrozumiał? Mojżesz pierwszy mówi: Ja was pobudzę do zazdrości przez tych, którzy nie są narodem, przez naród nierozumny pobudzę was do gniewu. ^(10:20) A Izajasz nabiera śmiałości i mówi: Zostałem znaleziony przez tych, którzy mnie nie szukali, ujawniłem się tym, którzy się o mnie nie pytali. ^(10:21) O Izraelu natomiast mówi: Cały dzień miałem wyciągnięte swoje ręce do ludu, który jest nieposłuszny i mówiący - nie. ^(11:1) Mówię więc: Czy Bóg odepchnął od siebie swój lud? Z pewnością nie; albowiem i ja jestem Izraelitą, z potomstwa Abrahama, z pokolenia Beniamina. ^(11:2) Nie odepchnął od siebie Bóg swojego ludu, który wcześniej poznał. Czy nie wiecie, co mówi Pismo o Eliaszu? Jak zwraca się do Boga przeciwko Izraelowi, mówiąc: ^(11:3) Panie! Proroków Twoich zabili, ołtarze Twoje zburzyli i zostałem pozostawiony tylko ja sam, i szukają mojej duszy. ^(11:4) Ale co mówi do niego Boża odpowiedź? Zostawiłem sobie siedem tysięcy mężów, którzy nie zgięli kolana przed Baalem. ^(11:5) Tak więc i teraz, w tym czasie pozostała resztką według wybrania z łaski. ^(11:6) A jeśli z łaski, to już nie z uczynków, inaczej taka łaska już nie byłaby łaską; a jeśli z uczynków, to już nie z łaski, gdyż taki

uczynek nie byłby już uczynkiem. ^(11:7) Cóż więc? Czego Izrael poszukuje, tego nie osiągnął; ale wybrani osiągnęli, a inni zostali zatwardzeni. ^(11:8) Tak, jak jest napisane: Dał im Bóg ducha głębokiego snu: oczy, aby nie widzieli i uszy, aby nie słyszeli, aż do dzisiejszego dnia. ^(11:9) A Dawid mówi: Niech stół ich stanie się im sidłem i pułapką, i potrzaskiem, i odplątą; ^(11:10) Niech ich oczy zostaną zaćmione, aby nie widzieli, a ich grzbiet na zawsze zegnij. ^(11:11) Mówię więc: Czy potknęli się, aby upaść? Z pewnością nie; ale z powodu ich upadku zbawienie objęło pogan, aby ich pobudzić do zazdrości. ^(11:12) Jeżeli natomiast ich upadek jest bogactwem świata, a ich porażka bogactwem pogan, o ile bardziej ich pełnia? ^(11:13) Albowiem mówię wam poganom: Na ile ja jestem istotnie apostołem pogan, chlubię się moją służbą, ^(11:14) Obym jakoś do zazdrości pobudził tych, którzy są moimi rodakami i zbawił niektórych z nich. ^(11:15) Jeśli bowiem ich odrzucenie jest pojednaniem świata, to czym ich przyjęcie, jeśli nie życiem powstałym z martwych? ^(11:16) A jeśli pierwocina jest święta, to i ciasto; i jeśli korzeń jest święty, to i gałęzie. ^(11:17) A jeśli niektóre z gałęzi zostały odłamane, a ty, będąc z dzikiego drzewa oliwnego, zostałeś wszczepiony pomiędzy nich i stałeś się współuczestnikiem korzenia i tłustości drzewa oliwnego, ^(11:18) Nie chlubi się nad gałęzie; bo jeżeli chlubisz się, to wiedz, że nie ty nosisz korzeń, ale korzeń ciebie. ^(11:19) Powiesz więc: Odłamane zostały gałęzie, abym ja został wszczepiony. ^(11:20) Dobrze, z powodu niewiary zostały odłamane, ale ty stanąłeś w wierze; nie bądź pyszny, ale się bój. ^(11:21) Albowiem jeśli Bóg nie oszczędził naturalnych gałęzi, mógłby

i czasem ciebie nie oszczędzić. ^(11:22) Zobacz więc dobroć i surowość Boga, surowość wobec tych, którzy upadli, a dobroć wobec ciebie, jeśli byś utrzymał się w dobroci; skoro i ty możesz zostać odcięty. ^(11:23) Ale i oni, jeśli nie będą trwali w niewierze, zostaną wszczepieni, gdyż Bóg jest mocny ponownie ich wszczepić. ^(11:24) Albowiem jeśli ty jesteś odcięty z drzewa oliwnego, dzikiego z natury, a wbrew naturze zostałeś wszczepiony w szlachetne drzewo oliwne, o ile bardziej ci, zgodnie z naturą, zostaną wszczepieni w swoje własne drzewo oliwne! ^(11:25) Bo nie chcę, bracia, abyście byli nieświadomi tej tajemnicy - żebyście we własnym mniemaniu nie uważali się za rozumnych - że zatwardziałość przyszła na część Izraela, aż do czasu, gdy wejdzie pełnia pogan. ^(11:26) I w ten właśnie sposób będzie zbawiony cały Izrael, tak, jak jest napisane: Przyjdzie z Syjonu Ten, który ratuje i odwróci bezbożności od Jakuba. ^(11:27) I takie będzie z nimi ode mnie przymierze, kiedy zabiorę od nich grzechy. ^(11:28) Według Ewangelii istotnie są nieprzyjaciółmi z powodu was; lecz według wybrania są umiłowanymi z powodu ojców. ^(11:29) Albowiem Bóg nie żałuje swoich darów łaski i powołania. ^(11:30) Bo tak, jak i wy niegdyś byliście nieposłuszni Bogu, ale teraz doznaliście miłosierdzia z powodu ich nieposłuszeństwa, ^(11:31) Tak i oni teraz nie okazali posłuszeństwa, aby dla okazanego wam miłosierdzia i oni doznali miłosierdzia. ^(11:32) Bowiem Bóg zamknął razem wszystkich w nieposłuszeństwie, aby zmiłować się nad wszystkimi. ^(11:33) O głębio bogactwa i mądrości, i poznania Boga! Jak niezbadane są Jego sądy i niewyśledzone są Jego drogi! ^(11:34) Bo

kto poznał myśl Pana? Lub kto stał się Jego doradcą? ^(11:35) Albo kto dał Mu najpierw coś i zostanie mu za to oddane w zamian? ^(11:36) Gdyż z Niego i przez Niego, i ku Niemu jest wszystko; Jemu chwała na wieki. Amen. ^(12:1) Wzywam więc was, bracia, przez miłosierdzie Boga, abyście stawili swoje ciała jako ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, tę rozumną służbę waszą. ^(12:2) I nie upodabniajcie się do tego wieku, ale dajcie się przemieniać przez odnowienie waszego myślenia, abyście doświadczyli jaka jest wola Boża, co dobre, przyjemne i doskonałe. ^(12:3) Bo przez daną mi łaskę mówię każdemu będącemu spośród was: Nie myślcie ponad miarę o sobie, ponad to, co konieczne jest by rozumieć, lecz myślcie rozsądnie, według miary wiary, jaką Bóg każdemu przydzielił. ^(12:4) Albowiem tak, jak w jednym ciebie mamy wiele członków, lecz nie wszystkie członki mają te same działanie, ^(12:5) Tak wielu nas, a jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, a zgodnie z tym jesteśmy jedni drugich członkami. ^(12:6) Mamy więc różne dary łaski, według łaski nam darowanej: Czy to prorokowanie, to proporcjonalnie do wiary; ^(12:7) Czy to służbę, to w służbie; czy ktoś naucza, to w nauce; ^(12:8) Czy gdy ktoś zachęca, to w zachęcie; jeśli ktoś się dzieli, to w szczerości; jeśli ktoś przewodzi, to w gorliwości; jeśli ktoś jest miłosierny, to z radością. ^(12:9) Miłość niech będzie nieobłudna; brzydźcie się złym, Ignijcie do dobrego. ^(12:10) Miłością braterską jedni drugich wyprzedzajcie w okazywaniu szacunku. ^(12:11) W gorliwości nieopieszali, płonący duchem, Panu

służący, ^(12:12) Radośni nadzieją, w ucisku wytrwali, w modlitwie trwający niezłomnie, ^(12:13) Miejcie udział w potrzebach świętych, prześcigajcie się w gościnności. ^(12:14) Dobrze życzcie tym, którzy was prześladują, dobrze życzcie, a nie przeklinajcie. ^(12:15) Weselcie się z weselącymi, a płaczcie z płaczącymi. ^(12:16) Bądźcie wobec siebie tej samej myśli; nie rozumiejcie o sobie wyniośle, ale przystawajcie do pokornych; nie stawajcie się rozumni we własnych oczach. ^(12:17) Nikomu złem za złe nie oddawajcie, troszcząc się o to, co dobre wobec wszystkich ludzi. ^(12:18) Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój. ^(12:19) Nie mścijcie się sami, umiłowani, ale dajcie miejsce gniewowi Bożemu; albowiem jest napisane: Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę, mówi Pan. ^(12:20) Jeśli więc twój nieprzyjaciół jest głodny, nakarm go, jeśli pragnie, daj mu pić; bo to czyniąc, węgle rozpalone zgarniesz na jego głowę. ^(12:21) Nie dawaj się zwyciężać złu, ale zło dobrem zwyciężaj. ^(13:1) Każda dusza niech się podporządkowuje władzom zwierzchnim; bo nie ma władzy, jak tylko od Boga; a te władze, które są, przez Boga są wyznaczone. ^(13:2) Dlatego, kto sprzeciwia się władzy, sprzeciwia się Bożemu rozporządzeniu; a ci, którzy sprzeciwiają się, sami na siebie przyjmują wyrok. ^(13:3) Albowiem przywódcy nie są postrachem dla dobrych czynów, ale dla złych. Chcesz się nie bać władzy? Czyń dobrze, a będziesz miał od niej pochwałę. ^(13:4) Bowiem jest sługą Boga tobie ku dobremu. Ale jeśli czynisz zło, bój się; bo nie bez powodu nosi miecz, gdyż jest sługą Boga, który karze w gniewie tego, który czyni źle. ^(13:5)

Dlatego koniecznie trzeba być jej poddanym, nie tylko z powodu gniewu, lecz także z powodu sumienia. ^(13:6) Dlatego bowiem płacicie podatki, bo oni są sługami Boga, właśnie po to, aby w tym trwać. ^(13:7) Oddawajcie więc każdemu to, co powinniście: Komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu respekt, respekt; komu szacunek, szacunek. ^(13:8) Nikomu nie bądźcie nic winni, oprócz wzajemnej miłości; bo kto miłuje drugiego, wypełnił Prawo. ^(13:9) Gdyż to: Nie będziesz cudzołożył, nie będziesz mordował, nie będziesz kradł, nie będziesz składał fałszywego świadectwa, nie będziesz pożądał, i jeśli jest jakieś inne przykazanie, w tym słowie się sumują, to znaczy: Będziesz miłował swojego bliźniego, jak samego siebie. ^(13:10) Miłość nie czyni bliźniemu nic złego; wypełnieniem więc Prawa jest miłość. ^(13:11) A to wiedząc, że już czas, że nadeszła nasza godzina, abyśmy już zostali wzbudzeni ze snu; bo teraz bliżej jest nasze zbawienie, niż kiedy uwierzyliśmy. ^(13:12) Noc posunęła się naprzód, a dzień się przybliżył; odłóżmy więc uczynki ciemności, a obleczmy się w zbroję światłości. ^(13:13) Chodźmy godnie jak za dnia, nie w hulankach i pijaństwach, nie w kłótni i zazdrości. ^(13:14) Ale obleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa, a nie czyńcie starania o ciało ze względu na pożyteczność. ^(14:1) A słabego w wierze przyjmujcie, ale nie aby rozsądzać poglądy. ^(14:2) Ten wierzy, że może zjeść wszystko, a ten natomiast, który jest słaby, je jarzynę. ^(14:3) Ten, który je, niech nie wzgardza tym, który nie je; a ten który nie je, niech nie sądzi tego, który je; albowiem Bóg go przyjął. ^(14:4) Kim ty

jesteś, że sądzisz sługę cudzego domu? Dla własnego Pana stoi lub upada; ale zostanie postawiony; Bóg bowiem mocny jest go postawić. ^(14:5) Jeden wprawdzie osądza dzień ponad inny dzień, drugi natomiast każdy dzień osądza tak samo; każdy niech jest upewniony w swoim myśleniu. ^(14:6) Kto myśli o dniu, dla Pana myśli; a kto nie myśli o dniu, dla Pana nie myśli; kto je, dla Pana je, bo dziękuje Bogu; a kto nie je, dla Pana nie je i dziękuje Bogu. ^(14:7) Albowiem nikt z nas nie żyje dla samego siebie i nikt dla samego siebie nie umiera. ^(14:8) Bo jeżeli żyjemy, to dla Pana żyjemy; jeżeli umieramy, to dla Pana umieramy; czy więc żyjemy, czy umieramy, jesteśmy Pana. ^(14:9) Gdyż po to Chrystus i umarł, i powstał, i powrócił do życia, aby i nad martwymi, i nad żyjącymi zapanował. ^(14:10) Ty natomiast dlaczego sądzisz twojego brata? Albo dlaczego gardzisz twoim bratem? Wszyscy bowiem staniemy przed trybunałem sądu Chrystusa. ^(14:11) Napisane jest bowiem: Jako żyję Ja, mówi Pan, przede mną zegnij się wszelkie kolano i każdy język wyzna Bogu. ^(14:12) Dlatego więc każdy z nas zda z samego siebie sprawę Bogu. ^(14:13) Już więcej nie osądzajmy jedni drugich; ale raczej rozsądźmy to, aby nie kłaść przed bratem powodu do potknięcia lub zgorszenia. ^(14:14) Wiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nic samo przez się nie jest skalane, ale jest skalane dla tego, kto zalicza to do skalanych. ^(14:15) A jeśli twój brat jest zasmucany z powodu pokarmu, już nie postępujesz zgodnie z miłością; nie rujnuj swoim pokarmem tego, za którego Chrystus umarł. ^(14:16) Niech więc to, co jest waszym dobrem nie będzie powodem bluźnierstw. ^(14:17) Bowiem Królestwo Boże to nie jest

pokarm i napój, ale sprawiedliwość i pokój, i radość w Duchu Świętym. ^(14:18) Bo kto w tym służy Chrystusowi, miły jest Bogu i wypróbowany dla ludzi. ^(14:19) Dążmy więc do tego, co służy ku pokojowi i ku zbudowaniu jedni drugich. ^(14:20) Ze względu na pokarm nie niszcź dzieła Boga. Wszystko wprawdzie jest czyste, ale jest złe dla człowieka, który przez jedzenie powoduje czyjeś potknięcie. ^(14:21) Dobrze jest nie jeść mięsa i nie pić wina, i niczego, o co twój brat potykałby się, gorszył, albo słabnął. ^(14:22) Ty masz wiarę? Miej ją dla samego siebie przed Bogiem. Błogosławiony, kto nie sądzi siebie w tym, czego próbuje. ^(14:23) Ale kto wątpi, gdy je, już jest osądzony, dlatego że nie jest to z wiary; a wszystko, co nie jest z wiary, jest grzechem. ^(15:1) A tak my, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy nosić bezsilność słabych, a nie przypodobywać się sobie samym. ^(15:2) Dlatego każdy z nas niech podoba się bliźniemu ku dobru, ze względu na zbudowanie; ^(15:3) Ponieważ i Chrystus nie miał upodobania w samym sobie, ale tak, jak jest napisane: Urągania tych, którzy Tobie urągają spadły na mnie. ^(15:4) Bo cokolwiek wcześniej zostało napisane, dla naszej nauki zostało napisane, abyśmy przez wytrwałość i przez zachętę Pism mieli nadzieję. ^(15:5) A Bóg wytrwałości i zachęty oby wam dał, abyście byli tej samej myśli między sobą na wzór Chrystusa Jezusa. ^(15:6) Abyście jednomyślnie, jednym ustami wysławiali Boga i Ojca Pana naszego Jezusa Chrystusa. ^(15:7) Dlatego przyjmujcie jedni drugich, jak i Chrystus przyjął nas dla chwały Boga. ^(15:8) A mówię wam, że Jezus Chrystus stał się sługą obrzezanych dla prawdy Bożej, aby

potwierdzić obietnice dane ojcom,^(15:9) Poganie natomiast, żeby chwaliли Boga za miłosierdzie, jak napisano: Z tego powodu wyznam Cię wśród pogan i imieniu Twojemu będę śpiewać.^(15:10) I ponownie mówi: Weselcie się poganie wraz z Jego ludem.^(15:11) I ponownie: Wielbijcie Pana, wszyscy poganie i wystawiajcie Go, wszystkie ludy.^(15:12) I ponownie Izajasz mówi: Będzie korzeń Jessego, który powstanie, aby władać poganami; w Nim poganie będą pokładać nadzieję.^(15:13) A Bóg nadziei niech was wypełni wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadziei przez moc Ducha Świętego.^(15:14) A ja sam jestem przekonany, co do was, że sami jesteście pełni dobroci, napełnieni wszelkim poznaniem, mogący jedni drugich pouczać.^(15:15) A napisałem do was, bracia, śmiało, po części jakby przypominając wam przez łaskę, która została mi dana od Boga,^(15:16) Abym ja był sługą Jezusa Chrystusa pośród pogan, pełniącym świętą służbę dla Ewangelii Boga, aby ofiara pogan stała się godna przyjęcia i była uświęcona w Duchu Świętym.^(15:17) Mam więc chlubę w Chrystusie Jezusie, w tym, co odnosi się do Boga.^(15:18) Albowiem nie odważę się mówić o czymś, czego nie dokonał Chrystus przeze mnie, by przyprowadzić do posłuszeństwa pogan, słowem i czynem,^(15:19) Przez moc znaków i cudów, w mocy Ducha Bożego, tak że od Jerozolimy i okolic, aż do Ilirii zacząłem wypełniać te krainy Ewangelią Chrystusa;^(15:20) To jednak poczytuję sobie za honor, by głosić Ewangelię nie tam, gdzie było znane imię Chrystusa, abym nie budował na cudzym fundamencie;^(15:21) Ale tak, jak jest napisane: Ci, którym nie głoszono ujrzą Go, a ci,

którzy nie słyszeli, rozumieją.^(15:22) Dlatego też wiele doznawałem przeszkód, aby przyjść do was.^(15:23) Lecz teraz, nie mając już miejsca w tych okolicach, a od wielu lat mając pragnienie przyjść do was,^(15:24) Może gdy udam się do Hiszpanii, przyjdę do was; bo mam nadzieję, przechodząc ujrzyć was i przez was zostać tam wyprawiony, jeślibym najpierw wami choć częściowo został nasycony.^(15:25) A teraz idę do Jerozolimy, służąc świętym.^(15:26) Upodobało się bowiem Macedonii i Achai złożyć pewną składkę na ubogich pośród świętych w Jerozolimie.^(15:27) To postanowiły, bo są ich dłużnikami; bo jeśli poganie stali się uczestnikami tego, co duchowe, to winni są usłużyć im i w tym, co cielesne.^(15:28) Gdy więc to wypełnię i zapieczętuję dla nich ten plon, odejdę i przez was, udam się do Hiszpanii.^(15:29) Wiem natomiast, że idąc do was, przyjdę z pełnym błogosławieństwem Ewangelii Chrystusa.^(15:30) A proszę was, bracia, przez Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez miłość Ducha, abyście razem ze mną walczyli w modlitwach za mnie do Boga,^(15:31) Abym został uratowany od nieposłusznym w Judei, i aby służba moja na rzecz Jerozolimy stała się godna przyjęcia przez świętych.^(15:32) Abym w radości przyszedł do was za wolą Bożą i razem z wami zaznał odpoczynku.^(15:33) A Bóg pokoju jest z wami wszystkimi. Amen.^(16:1) A polecam wam Febę, siostrę naszą, która jest służebnicą zboru w Kenchreach,^(16:2) Abyście ją przyjęli w Panu w sposób godny świętych i dopomogli jej, gdyby was w jakiegokolwiek sprawie potrzebowała; albo wiem i ona stała się dla wielu opiekunką, także i mnie samemu.^(16:3) Pozdrówcie Pryscyllę i Akwilę,

współpracowników moich w Chrystusie Jezusie,^(16:4) Którzy za moją duszę nadstawili swoją szyję, którym nie tylko ja dziękuję, ale i wszystkie zbory z pogan;^(16:5) Także zbór, który jest w ich domu. Pozdrówcie Epeneta, umiłowanego mojego, który jest pierwociną Achai w Chrystusie.^(16:6) Pozdrówcie Marię, która wiele truduła się dla nas.^(16:7) Pozdrówcie Andronika i Junię, krewnych moich i współwięźniów moich, którzy są zaszczytnie znani między apostołami, którzy i przede mną byli w Chrystusie.^(16:8) Pozdrówcie Ampliasa, umiłowanego mojego w Panu.^(16:9) Pozdrówcie Urbana, naszego współpracownika w Chrystusie, i Stachysa, umiłowanego mojego.^(16:10) Pozdrówcie Apellesa, doświadczonego w Chrystusie. Pozdrówcie tych, którzy są z domu Arystobula.^(16:11) Pozdrówcie Herodiona, mojego krewnego. Pozdrówcie tych, którzy są z domu Narcyza, będących w Panu.^(16:12) Pozdrówcie Tryfenę i Tryfozę, które trują się w Panu. Pozdrówcie Persydę, umiłowaną, która wielce truduła się w Panu.^(16:13) Pozdrówcie Rufusa, wybranego w Panu, i matkę jego, i moją.^(16:14) Pozdrówcie Asynkrytusa, Flegonta, Hermasa, Patroba, Hermesa i braci, którzy są z nimi.^(16:15) Pozdrówcie Filologa i Julię, Nereusza i jego siostrę, i Olimpasa, i wszystkich świętych, którzy są z nimi.^(16:16) Pozdrówcie jedni drugich pocałunkiem świętym. Pozdrawiają was zbory Chrystusa.^(16:17) A proszę was, bracia, abyście uważali na tych, którzy czynią podziały i zgorszenia wbrew tej nauce, której się wy nauczyliście; i odstąpcie od nich.^(16:18) Tacy bowiem nie służą naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, ale swojemu własnemu brzuchowi, a gładkimi

słowami i schlebianiem zwodzą serca prostodusznych.^(16:19) Bo wieść o waszym posłuszeństwie dotarła do wszystkich. Dlatego raduję się z waszego powodu; a chcę, abyście prawdziwie byli mądrymi w tym, co dobre, a czyści wobec zła.^(16:20) A Bóg pokoju szybko zetrze szatana pod waszymi stopami. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa z wami. Amen.^(16:21) Pozdrawiają was Tymoteusz, mój współpracownik i Lucjusz, i Jazon, i Sozypater, moi krewni.^(16:22) Pozdrawiam was ja, Tercjusz, który napisałem ten list w Panu.^(16:23) Pozdrawia was Gajus, gospodarz mój i całego zboru. Pozdrawia was Erast, zarządca miasta, i brat Kwartus;^(16:24) Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa z wami wszystkimi. Amen.^(16:25) A Temu natomiast, który ma moc was utwierdzić według mojej Ewangelii i głoszenia Jezusa Chrystusa, według objawienia tajemnicy, która jest od czasów wiecznych zakryta milczeniem,^(16:26) A która teraz została ujawniona także przez Pisma prorockie zgodnie z rozkazem wiecznego Boga oraz oznajmiona wszystkim narodom, aby je przyprowadzić do posłuszeństwa wiary;^(16:27) Jedynemu mądrymu Bogu, przez Jezusa Chrystusa - Jemu chwała na wieki. Amen.